

ЗА БОРТОМ

Як той, хто кинутий за борт,
Не бачить навіть соломинки,
В палаті цій чотири дні
Я без надій і на хвилинку.

Чого мені – відпочивать,
Помалу сили набиратись,
Пігулок вдосталь на столі,
Не треба навіть сумніватись.

Та мало радує таке:
Надворі Першотравня свято.
Не радісно, бо я один,
А за вікном людей багато.

До нині я, як всі, радів
Теплу і сонцю, і природі,
Бо рівним був серед людей –
Тепер мені радіти годі.

Сиджу в темниці я своїй,
А жити хочеться, як люди,
Не звик лише спостерігать,
Коли життя цвіте повсюди.

Я за бортом, а на борту

Всяк має ціль свою і знає,
А палуба відносить всіх
Туди, де їх мета чекає.

Дата написання вірша: 2021-01-04